

Porto un vel sobre d'un altre
de seda de la més fina;
qui em vol descobrir ho paga
plorant a llàgrima viva.

De la terra sóc vingut
vaig vestit verd o vermell
de la gent sóc ben volgut
i se'm mengen fins la pell

Tinc cavalls però no se'm veuen
corro molt i corro poc
però si no em donem beguda
no arribo pas enlloc.

Dues germanetes,
són molt igualetes,
i quan són velletes
obren les boquetes.

Tinc cor i no sóc persona
porto bata i no sóc dona
i l'home, per ser elegant
em porta sempre al davant.

El sol és qui em dóna vida
i ell qui em sol acabar
i encara que d'aigua eixida
a l'aire torno a parar.

Qui és el que es lleva
més de matí del món
i de vespre
és el primer que s'adorm.

Tinc la panxa molt grossa
i la boca molt ampla,
tinc dues orelles
i per allà m'agafen.

Un arbre amb dotze branques,
de cada branca surten quatre nius,
cada niu té set ocells
i cada ocell el seu nom.

Tant serveixo per menjar,
com serveixo per tocar,
com per cridar el vigilant,
com per aplaudir un cantant.